

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 13/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om Forststyrelsen

Regeringens proposition med förslag till kom- plettering av regeringens proposition med för- slag till lag om Forststyrelsen (RP 154/2004 rd)

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 17 september 2004 regeringens proposition med förslag till lag om Forststyrelsen (RP 154/2004 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Riksdagen remitterade den 30 november 2004 regeringens proposition med förslag till komplettering av regeringens proposition med förslag till lag om Forststyrelsen (RP 154/2004 rd) (RP 248/2004 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Utlåtanden

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet (GrUU 38/2004 rd och GrUU 47/2004 rd) och miljöutskottet (MiUU 28/2004 rd) lämnat utlåtanden om ärendet. Utlåtandena ingår som bilagor till betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- kanslichef Jarmo Vaittinen, regeringsråd Matti Setälä, regeringssekreterare Vilppu Talvitie och överinspektör Ville Schildt, jord- och skogsbruksministeriet
- lagstiftningsråd Eija Siitari-Vanne, justitieministeriet

- överinspektör Keijo Suuripää, inrikesministeriet
- miljöråd Antti Kivipelto, försvarsministeriet
- konsultativ tjänsteman Seija Kivinen och controller Tuomas Pöysti, finansministeriet
- undervisningsråd Seppo Niinivaara, undervisningsministeriet
- överinspektör Johanna Rihto-Kekkonen, handels- och industriministeriet
- regeringsråd Hannu Karjalainen, miljöministeriet
- generaldirektör Jan Heino, ledande jurist Jorma Karttunen och jakt- och fiskeinspektör Aimo Tervamäki, Forststyrelsen
- överforstmästare Risto Savolainen, Skogsforskningsinstitutet
- överdirektör Pauli Karvinen, Lantmäteriverket
- konkurrensråd Riitta Ryhänen, Konkurrensverket
- landshövding Hannele Pokka, länsstyrelsen i Lapplands län
- direktör Jukka Yli-Martimo, Lapplands skogscentral
- tingsdomare Hannu Kauppala, Lapplands viltvårdsdistrikt
- ordförande Voitto Tervahauta, Forststyrelsen, Lapplands regiondelegation

- intressebevakningschef Jaakko Ylitalo, Lapp-lands förbund
- landskapsdirektör Timo A. Säkkinen, Kaja-nalands förbund
- förste vice ordförande i kommunfullmäktige Kari Karasti, Posio kommun
- jurist Tommi Siivonen, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf
- verksamhetsledare Tapio Hankala, Forstmäs-tareförbundet rf
- ombud Markku Väre, Skogsindustrin rf
- naturvårdschef Ilpo Kuronen och skogsexpert Sini Harkki, Finlands Naturskyddsförbund
- vice verkställande direktör Simo Jaakkola, Maskinföretagarnas förbund rf
- ombudsman Raimo Vajavaara, Jägarnas cen-tralorganisation
- verkställande direktör Osmo Mettänen, Fin-lands Schaktentreprenörers Centralförbund
- direktör Antti Neimälä, Företagarna i Finland
- generalsekreterare Reino Mattila, Skogsbran-schens Funktionärsförbund METO
- ordförande Niko Simola, Henkilöstöunioni HU ry
- juristsekreterare Heikki J. Hyvärinen, Same-tinget
- styrelseordförande Timo Hannula, Paliskun-tain yhdistys
- ordförande Martti Kangasniemi, Enare fiske-område
- ledamot Niilo Tervo, Inarin manttaalikunta
- chef för stenmaterialenheten Juhani Innanen, Lemminkäinen Oyj
- branschdirektör Martti Kärkkäinen, Lohja Rudus Oy Ab
- verkställande direktör Juha Mustonen, Napa-piirin Kuljetus Oy
- verkställande direktör Seppo Huttunen, Po-hjois-Karjalan KTK Oy
- verkställande direktör Markku Mäkitalo, Tunturi-Lapin Kehitys ry
- skoltarnas förtroendeman Veikko Feodoroff.

Dessutom har utskottet fått skriftliga utlåtanden från

- Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet
- Lapplands arbetskrafts- och näringscentral
- Trä- och specialbranschernas förbund
- Valtion ja erityispalvelujen ammattiliitto ry
- Julkisan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry
- Tekniikan ja Tiedon Toimihenkilöt TTT ry
- Polischef Antti Karjalainen, polisinnrätt-ningen i Suomussalmi härad
- Helsingfors universitet.

PROPOSITIONERNA OCH UTLÅTANDENA FRÅN GRUNDLAGSUTSKOTTET OCH MILJÖUTSKOTTET

Regeringens proposition med förslag till lag om Forststyrelsen RP 154/2004 rd

I propositionen föreslås en ny lag om Forststyrelsen. Propositionen baserar sig på lagen om statliga affärsverk. I propositionen beaktas Forststyrelsens särdrag som statens största innehavare av jord- och vattenegendom och erfarenheterna från verksamheten.

Avsikten är att Forststyrelsen fortfarande ska vara ett statligt affärsverk inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde med samhälleliga förpliktelser som begränsar affärsverksamheten och offentliga förvaltningsuppgifter som är skilda från affärsverksamheten. I ären-

den som gäller naturskydd styrs Forststyrelsen av miljöministeriet.

Avsikten är att Forststyrelsen bibehåller sina uppgifter. Forststyrelsen ska vårda, använda och skydda naturresurser och annan egendom som den har i sin besittning, bedriva skogsbruk och annan affärsverksamhet som hänför sig till användning av naturresurser samt sköta naturskyddsuppgifter och andra offentliga förvaltningsuppgifter som den genom föreskrifter har ålagts. Forststyrelsen ska bedriva en hållbar och framgångsrik verksamhet.

Avsikten är att Forststyrelsens samhälleliga förpliktelser preciseras.

Som en väsentlig del av en hållbar skötsel och användning av naturresurser ska Forststyrelsen i tillräckligt hög grad beakta skyddet och en ändamålsenlig ökning av den biologiska mångfalden tillsammans med övriga mål som uppställts för verksamheten.

Forststyrelsen ska fortfarande vara skyldig att främja sysselsättningen. Lagen får bestämmelser om beaktande av behov som hänför sig till användning av naturen för rekreation, forskning och undervisning samt försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets markanvändning.

Enligt propositionen ska skötseln, användningen och skyddet av naturresurser som är i Forststyrelsens besittning samordnas för att samernas förutsättningar att utöva sin kultur på sitt hembygdsområde och förutsättningarna för renskötsel i renskötselområdet enligt renskötsel-lagen tryggas.

Forststyrelsen ska vara beredd att sköta sina uppgifter även under undantagsförhållanden samt att förebygga och bekämpa skogsbränder på statliga områden som är i dess besittning.

De samhälleliga förpliktelserna ska beaktas när målen för Forststyrelsens tjänster och övriga mål för verksamheten läggs upp. Förluster som föranleds av förpliktelser som baserar sig på förhållandet beställare-utförare ersätts i budgeten.

Avsikten är att i finansieringen av Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter övergå till s.k. bruttobudgetering. De utgifter som föranleds av uppgifterna ska finansieras med anslag som tas in i statsbudgeten och korssubventioneringarna slopas. Inom ramen för bruttobudgeteringen kan fortfarande statlig fastighetsförmögenhet som är i Forststyrelsens besittning användas som utbytesmark och likaså inkomster från försäljning av sådan förmögenhet till anskaffning av naturskyddsområden.

Naturskyddsenheten och myndighetsenheten vid Forststyrelsen föreslås bli sammanslagna till en enhet för offentliga förvaltningsuppgifter utan att uppgifternas styrnings- och övervakningsförhållanden förändras.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2005 och avses bli behandlad i samband med den.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2005

Regeringens proposition med förslag till komplettering av regeringens proposition med förslag till lag om Forststyrelsen (RP 154/2004 rd) RP 248/2004 rd

I propositionen föreslås att regeringens proposition med förslag till lag om Forststyrelsen kompletteras med de författningsrättsliga förutsättningar för behandling av propositionen i vanlig lagstiftningsordning som anges i ett utlåtande av grundlagsutskottet. Det är främst handläggningen av tillståndsärenden och jakt- och fiskeövervakningen som diskuteras i utlåtandet.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2005 och avses bli behandlad i samband med den. Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2005.

Grundlagsutskottets utlåtande GrUU 38/2004 rd

Grundlagsutskottet anser att 11 § 2 mom. om jakt- och fiskeövervakning är alltför öppet och att lagförslaget inte uppfyller proportionalitetskravet eller kravet på normering på lagnivå med exakt och noggrann avgränsning. Lagrummet måste därför preciseras genom en uppräknings och avgränsning av de bestämmelser i 2 kap. i polislagen som reglerar de befogenheter som kan anses vara nödvändiga med avseende på jakt- och fiskeövervakarnas uppgifter. Detta är en förutsättning för att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Enligt grundlagsutskottets uppfattning vore den bästa lösningen att reglera jakt- och fiskeövervakning separat. Lagen måste då få bestämmelser om jakt- och fiskeövervakare, deras utbildning, uppgifter, befogenheter och när befogenheterna får utövas. När det gäller bl.a. gränsbevakningen och tullen har man förfarit på detta sätt.

Av 9 § 1 mom. i lagförslaget framgår det att det tillstånd enligt 4 § i terrängtrafiklagen, 5 § i lagen om fiske och 6 § i jaktlagen att använda ett område som är i Forststyrelsens besittning för det ändamål som avses i lagarna inte betraktas

som ett avgörande i ett förvaltningsärende där ett förvaltningsbeslut ingår. Detta påpekar grundlagsutskottet angående överklagande och framhåller att detta innebär att en same eller en lokal invånare inte kan överklaga ett sådant beslut, om beslutet kan gälla deras rätt som baserar sig på särskilda grunder. Lagstiftaren kan inte fritt ange den rättsliga karaktären på de beslut som nämns i förslaget till 9 § 1 mom., anser grundlagsutskottet. I 21 § 1 mom. i grundlagen föreskrivs att var och en har rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag. Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska det föreskrivas genom lag om rätten att söka ändring. Den andra meningen i det föreslagna 9 § 1 mom. bör därför strykas, anser grundlagsutskottet. Detta är en förutsättning för att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av 13 § får ändring i beslut som Forststyrelsen fattar med stöd av naturvårdslagen sökas genom besvär hos en behörig förvaltningsdomstol och ändring i andra beslut av Forststyrelsen som avses i den föreslagna lagen sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Grundlagsutskottet anser att hänvisningen till förvaltningsprocesslagen kan föranleda en tolkning som säger att besvärsrätten i alla avseenden bestäms i enlighet med förvaltningsprocesslagen. I så fall har också den besvärsrätt som beslutet gäller vars rätt eller fördel eller skyldighet beslutet direkt berör. En sådan tolkning innebär en inskränkning av besvärsrätten i relation till bestämmelserna i 61 § 3 mom. i naturvårdslagen. Av motiven till lagförslaget framgår emellertid att avsikten är att besvärsförfarandet enligt naturvårdslagen ska bibehållas. Den föreslagna bestämmelsen måste därför ses över så att ett beslut som Forststyrelsen fattar med stöd av lagen får överklagas på det sätt som framgår av naturvårdslagen, påpekar grundlagsutskottet.

Enligt 8 § 1 mom. utfärdas bestämmelser om utnämning och uppsägning av naturtjänstdirektören genom förordning av statsrådet. Enligt

18 § 3 mom. i grundlagen får ingen avskedas från sitt arbete utan laglig grund. Det går följaktligen inte att föreskriva om uppsägningskriterier genom förordning. I 7 kap. i statstjänstemannalagen finns bestämmelser om uppsägningsgrunder. Grundlagsutskottet anser att uppsägning av naturtjänstdirektören inte får finnas med i bemyndigandet och därför måste strykas.

Grundlagsutskottet anser att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning om utskottets konstitutionella anmärkning till 9 § 1 mom. och 11 § 2 mom. beaktas på behörigt sätt.

Grundlagsutskottets utlåtande GrUU 47/2004 rd

Grundlagsutskottet anser att en lagstadgad tillämpning av den allmänna förvaltningsrättsliga lagstiftningen räcker till för att garantera att överföringen av beslutanderätt inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra garantier för god förvaltning. Lagrummet gäller rutinemässiga tillstånd där det inte ingår någon betydande utövning av offentlig makt. Tillståndsfrågorna kan således också lämpligen handläggas av andra än myndigheter, anser grundlagsutskottet. Dessutom bör det noteras att frågan gäller tiotusentals tillståndsbeslut. Därför kan det vara lämpligt att beslutanderätten delegeras till och sprids ut på fler utomstående sammanslutningar som uppfyller villkoren i lagen. I detta hänseende är lagförslaget grundlagsenligt, anser grundlagsutskottet.

Grundlagsutskottet vill dock påpeka att det behövs en hänvisning till samiska språklagen i 9 § 3 mom.

Överklagandebestämmelserna i 13 § innehåller allt väsentligt, påpekar grundlagsutskottet. Till exempel om beslut om kvoter som avses i 9 § 2 mom. får överklagas genom besvär hos den behöriga förvaltningsdomstolen på det sätt som förvaltningsprocesslagen föreskriver. Av motiven till lagförslaget framgår det emellertid inte vem som är behörig att överklaga beslut om kvoter. Grundlagsutskottet anser att jord- och skogsbruksutskottet bör ta ställning om det behövs särskilda bestämmelser om vem som har rätt att överklaga och i så fall hur.

Enligt 23 § 5 mom. ska de åtgärder i samband med verkställigheten som avses i 9 § vara genomförda före den 1 maj 2005 på det sätt som lagen kräver, påpekar grundlagsutskottet angående övergångsbestämmelserna. Enligt motiven ingår det i dessa åtgärder att bl.a. söka samman slutningar som beslutanderätten i enskilda fall kan delegeras till. Grundlagsutskottet anser att 9 § inte kräver att beslut delegeras, men tillåter delegering. Om kriterierna för god förvaltning och rättssäkerhet inte kan säkerställas före den 1 maj 2005, finns det inga rättsliga förutsättningar för att delegera beslutanderätt före detta datum. Med avseende på 21 § i grundlagen om garantier för god förvaltning och 124 § om rätt att överföra offentliga förvaltningsutgifter på andra än myndigheter är det nödvändigt att övergångsbestämmelserna stryks, påpekar grundlagsutskottet. Annars kan lagförslaget inte behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Grundlagsutskottet anser att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning om utskottets konstitutionella anmärkning till 23 § 5 mom. beaktas på behörigt sätt.

Miljöutskottets utlåtande MiUU 28/2004 rd

Erfarenheten hittills visar att det ur ett samhällsperspektiv gått väl att kombinera Forststyrelsens varierande uppgifter, framhåller miljöutskottet. Överlappande utgifter har kunnat undvikas och dessutom har andra samverkansfördelar uppnåtts. Vidare utgör arrangemanget en fungerande grundval för samordning av kraven på ekologisk, ekonomisk, social- och kulturell hållbarhet. Dessutom bör det påpekas att Forststyrelsens möjligheter att handlägga de obligatoriska samhällsuppgifterna stärks när de ekonomiska betingelserna för verksamheten bevaras. Oavsett detta är det befogat att fortfarande eftersträva en tydligare differentiering av affärsverksamheten och de offentliga förvaltningsuppgifterna i enlighet med vad regeringen föreslår. Miljöutskottet välkomnar den ökade öppenheten och överskådligheten i verksamheten, som genereras genom separata bestämmelser om samhälleliga förpliktelser och offentliga förvaltningsuppgifter. Bestämmelserna om beaktande av de

samhälleliga förpliktelserna förstärker Forststyrelsens roll som ett affärsverk vars verksamhetsvillkor i praktiken begränsas av sådana förpliktelser.

Utskottet betonar vikten av att skydda och ändamålsenligt öka den biologiska mångfalden som en av Forststyrelsens samhälleliga förpliktelser. I den genomförandeplan som godkändes av världstoppmötet för hållbar utveckling i Johannesburg betonas i enlighet med konventionen om biologisk mångfald den viktiga roll som den biologiska mångfalden spelar för en hållbar utveckling. Forststyrelsen har haft som mål att bevara och öka den biologiska mångfalden i områden som utnyttjas ekonomiskt. Målet ska nås genom att ett områdesekologiskt planeringssystem införs. De områdesekologiska planerna täcker in all viktig och sammanhängande ekonomi- och rekreationsskog som tillhör staten. Planeringsmetoden måste vidareutvecklas eftersom det är svårt att bevara biologisk mångfald i ekonomiskogar, påpekar miljöutskottet. Exempelvis skogshönsstammarna har minskat oroväckande mycket i ekonomiskogarna.

Miljöutskottet anser att vikten och omfattningen av Forststyrelsens samhälleliga förpliktelser talar för att lagen får bestämmelser om participatorisk planering. Enligt motiven till propositionen är en participatorisk helhetsplanering förpliktande, och därför vore det logiskt att lagen nämner planeringsmekanismen och den systematiska dialogen. Miljöutskottet anser att Forststyrelsen ska fortsätta att utveckla och effektivisera planeringen så att den så väl som möjligt kan tillämpas för att jämka samman olika former av markanvändning och därmed till att undvika intressekollisioner.

Miljöutskottet anser att Forststyrelsens resultatmål måste ställas upp så att de samhälleliga förpliktelserna beaktas fullt ut. Målet bör inte ställas så högt att skogarnas skyddsvärde eller möjligheterna till rekreation riskeras. Detta bör enligt miljöutskottet uppmärksammas särskilt. Resultatmålet styr verksamheten i hela landet, men är särskilt relevant för norra Lappland. Dessutom ökar trycket på utvidgad rekreativ användning av skogarna i södra Finland kraftigt.

Det skyddade området är relativt sett mindre där än i norra Finland. Därför har skogarna också

stor betydelse för skyddet av den biologiska mångfalden, anser miljöutskottet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Allmänt

Enligt propositionen ska Forststyrelsen fortfarande vara ett affärsverk av samma typ som i dagsläget. Forststyrelsen ska bedriva affärsverksamhet inom ramen för de lagstadgade samhälleliga förpliktelserna och ha hand om de föreskrivna offentliga förvaltningsuppgifterna. Utskottet påpekar att Forststyrelsen har en tredjedel av rikets markområden i sin besittning. Redan det är orsak nog att vid sidan av de affärsekonomiska kraven ställa samhälleliga förväntningar på Forststyrelsens användning av markområdena. Merparten av markområdena finns i norra och östra Finland, vilket gör att Forststyrelsens verksamhet har en mycket stor regional betydelse.

I likhet med miljöutskottet anser jord- och skogsbruksutskottet att erfarenheten hittills visar att det ur ett samhällsperspektiv gått bra att kombinera uppgifterna. Överlappande kostnader har kunnat undvikas och dessutom har andra samverkansvinster uppnåtts. Vidare utgör förfarandet en fungerande grundval för en sammanjämkning av kraven för ekologisk, ekonomisk och social kulturell hållbarhet. När de ekonomiska villkoren för verksamheten finns kvar får Forststyrelsen samtidigt bättre möjligheter att hantera de obligatoriska samhällsuppgifterna.

På grund av kraven på större öppenhet och de konkurrensrättsliga reglerna görs det nu en tydligare operativ och finansiell skillnad mellan offentliga förvaltningsuppgifter och affärsverksamhet. Enligt propositionen ska de offentliga förvaltningsuppgifterna nu finansieras genom statsbudgeten samtidigt som de nuvarande korssubventionerna avvecklas. Anslagen i statsbudgeten kommer att öka med ungefär 17 miljoner euro om året i och med att det belopp som Forststyrelsen redovisar till staten ökar lika mycket. En organisatorisk åtskillnad betyder att de of-

fentliga förvaltningsuppgifterna koncentreras till en fristående enhet där naturtjänstdirektören är chef.

I Forststyrelsens generella samhälleliga förpliktelser ingår bl.a. hållbar vård och användning av naturresurser, inbegripet skydd och ändamålsenlig ökning av den biologiska mångfalden, trygghet av förutsättningarna för utövande av samekultur, beredskap att sköta sina uppgifter också under exceptionella förhållanden och uppgifter som gäller förebyggande och bekämpande av skogsbränder. För att Forststyrelsens samhälleliga förpliktelser ska kunna beaktas på behörigt sätt måste förpliktelserna särskilt lyftas fram i resultatstyrningen och annan egalstyrning samt i planeringen av verksamheten. Planeringen är tänkt att vara participatorisk planering av naturresurserna, där det ingår omfattande samråd för medborgare och intressenter. I propositionen betonas vikten av att skapa en systematisk dialog och ett konstruktivt samarbete med intressenter, myndigheter och företag samt med organiserade grupper och varför inte med enskilda medborgare.

De samhälleliga aspekterna på användningen av de markområden som är i Forststyrelsens besittning inbegriper också den lokala befolkningens hävdvunna och lagfästa rätt att utnyttja statsägd mark som förvaltas av Forststyrelsen framför allt till rennäring och andra traditionella näringar. En särskild position intar i detta sammanhang bestämmelserna i jaktlagen om fri jakträtt på statsägd mark. Enligt utskottet är det angeläget att propositionen inte ruckar på lokalbefolkningens rättigheter på denna punkt. Lagen om Forststyrelsen ska vara en så kallad förvaltningslag som föreskriver på vilket sätt områden som Forststyrelsen har i sin besittning ska förvaltas och hur Forststyrelsen i övrigt ska ordna handläggningen av ärenden. Lagen avgör inte äganderätten till de markområden som Forststyrelsen

i dagsläget besitter och reglerar inte övriga rättigheter som gäller områdena.

Dessa samhälleliga förpliktelser har en begränsande effekt på Forststyrelsens affärsdrivande verksamhet. Det krävs ett visst mått av samordning och insyn om företagsekonomisk verksamhet och samhälleliga förpliktelser ska kunna samsas inom en och samma organisation. Kravet på insyn och öppenhet ökar av att de samhälleliga förpliktelserna måste vägas in i målen för Forststyrelsen. Enligt motiven till propositionen avser lagförslaget att ge Forststyrelsen förutsättningar att klara av sina uppgifter på ett hållbart och effektivt sätt med tanke på vad som är ändamålsenligt i ett samhällsperspektiv.

När Forststyrelsen ska arbeta hållbart och ge resultat blir ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet mycket viktiga element. I likhet med regeringen anser utskottet det viktigt att Forststyrelsens verksamheter planeras och sammanjämkas för att hållbarhetsmålet ska nås. Det innebär att kraven på ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet måste integreras enligt den bästa tillgängliga kunskapen. Forststyrelsen tillämpar redan nu naturresursplanering och den kommer att spela en framträdande roll för sammanlänkningen av målen.

Även om Forststyrelsen är ett affärsverk och de statliga områden som den har i sin besittning måste användas på ett ekonomiskt ändamålsenligt sätt får de ekonomiska aspekterna som ovan sägs inte vara den enda styrande principen i verksamheten. Ovan framgår också att det ingår i ett samhälleligt helhetsintresse att Forststyrelsen dels bedriver lönsam affärsverksamhet, dels att övriga samhälleliga behov som hör ihop med områdena i Forststyrelsens besittning beaktas på behörigt sätt. Därmed måste de samhälleliga förpliktelserna vägas in redan när resultatmålen för Forststyrelsen läggs upp. Resultatmålen får inte ställas så högt att de samhälleliga förpliktelserna kommer i riskzonen.

Utskottet påpekar dessutom att Forststyrelsen inte får utnyttja sin position på ett sätt som snedvrider konkurrensen inom någon sektor. Det är dessutom inte nödvändigt att Forststyrelsen utövar affärsverksamhet inom alla sina ansvarsom-

råden. Tvärtom kan det vara lämpligt att inom en del sektorer bara vara med och skapa förutsättningar för utomstående företagande.

De lokala rättigheterna på särskilda grunder och hänsyn till renskötseln

Vid utfrågningen av de sakkunniga lyftes den lokala befolkningens hävdvunna rättigheter fram, likaså fastigheternas rättigheter att utnyttja Forststyrelsens markområden för fiske, jakt och traditionella näringar. Utskottet påpekar ännu en gång att den föreslagna lagen bara är tänkt att ha bestämmelser om hur de markområden som är i Forststyrelsens besittning ska förvaltas och hur Forststyrelsen i övrigt internt ordnar handläggningen av ärenden. Lagen avgör således inte äganderätten till de områden som i dagsläget är i Forststyrelsens besittning och föreskriver inte heller om övriga rättigheter som gäller områdena. Också framöver måste Forststyrelsen i sin verksamhet ta hänsyn till alla rättigheter som vårt rättssystem bejakar. Dessutom påpekar utskottet att lagförslaget skiljer sig från lagarna om nationalparker i det hänseendet att den inte, i motsats till nationalparkslagarna, har explicita bestämmelser om begränsningar i användningen av områdena. Följaktligen tar lagen inte ställning till hur de aktuella rättigheterna ska utövas.

I 4 § 2 mom. ingår bestämmelser om Forststyrelsens samhälleliga förpliktelser på samernas hembygdsområde och renskötselområde. Vården, användningen och skyddet av naturresurser i Forststyrelsens besittning inom samernas hembygdsområde, som anges i sametingslagen, ska enligt propositionen samordnas så att samerna som urfolk har möjlighet att bevara och utveckla sin kultur enligt sin grundlagsfästa rätt. I samernas kultur skall även rätten att utöva traditionella näringar som renskötsel, jakt och fiske anses ingå. I propositionen föreslås förpliktelsen bli flyttad från förordningen om Forststyrelsen till lagen om Forststyrelsen. Med hänvisning till motiven påpekar också utskottet att bestämmelsen inte innebär att rätten att utöva de ovan nämnda traditionella näringarna inte bara gäller samerna med hänsyn till att rättigheterna redan länge har varit en del av alla lokala invånares liv

i norra Finland. Status quo ändras således inte av bestämmelsen. I sak innebär en lagbestämmelse om samernas rätt att utöva sin kultur bara att en gällande bestämmelse i förordningen flyttas över till den anknyttande lagen, där den helt naturligt hör hemma eftersom samerna är en minoritet som finns inskriven i grundlagen.

Utskottet påpekar vidare att de rättsliga frågorna kring renskötsel regleras i renskötsellagen. Lagförslaget har en informativ bestämmelse om skyldigheten att beakta förpliktelserna i renskötsellagen. De materiella bestämmelserna om renskötsel ska också framöver ingå i renskötsellagen och inte i lagen om Forststyrelsen, som företrädesvis innehåller administrativa bestämmelser, anser utskottet. Att lagförslaget ändå har en bestämmelse om skyldigheten att beakta förpliktelserna i renskötsellagen understryker att resultatmålen för Forststyrelsen måste ses över i förekommande fall.

I norra Finland har kommuninvånarna fri jakt-rätt på statsägd mark som är i Forststyrelsens besittning. Bestämmelserna ingår i 8 § i jaktlagen (615/1993). Motiven till paragrafen finns inskrivna i utskottets betänkande (JsUB 7/1993 rd — RP 300/1992 rd) om jaktlagen. Rättigheterna tillgodoses bl.a. genom att Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet årligen gör en bedömning av hur rättigheterna påverkar viltstammarnas hållbarhet. Uppgifter om de lokala invånarnas jakt och byten är av största vikt för besluten om kvoter. Informationen är i vissa fall bristfällig och samarbetet måste förbättras. Forststyrelsen säljer jaktlicenser utifrån Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets bedömningar. Enligt utskottet är det viktigt att förfarandet inte ändras.

De senaste tio åren har Forststyrelsen lagt upp fördelningen av vanliga jakt-, fiske- och terrängtrafikstillstånd mer kundorienterat. Enskilda medborgare får rätt att jaga och fiska samt rätt att köra med snöskoter på invanda och utstakade snöskoterspår enligt lika villkor. Alla jakttillstånd och en del av fisketillstånden beviljas inom ramen för en prövad kvot och alla jakttillstånd och en del av fisketillstånden är förenade med en kvot för bytet. Kvoterna läggs fast i samarbete med vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

och viltvårdsmyndigheterna. De som säljer tillstånd kan inte ändra villkoren eller kvoterna, utan de bestäms alltid av Forststyrelsen för olika typer av tillstånd redan innan försäljningen inleds.

Enligt information till utskottet säljs och marknadsförs tillstånd i dagsläget utifrån kundernas önskemål också via internet, telefonförsäljning på ett rikstäckande servicenummer, genom Forststyrelsens naturcentra och via utomstående distributionsnät med ungefär 300 återförsäljare, bl.a. jakt- och sportaffärer, servicestationer och turistföretag. Enligt vad utskottet har erfart är tillstånd för handredskapsfiske i utflyktsområden de mest typiska tillstånden som ges ut via de flexibla distributionskanalerna. Ett specifikt tillstånd har ett fast pris, gäller en viss tid, är förenat med en kvot för bytet och är villkorat bl.a. vad gäller tillåtna redskap och antalet redskap. I dagsläget beviljas cirka 70 procent av fisketillstånden genom utomstående försäljningsställen och via internet. Särskilt i östra och norra Lappland säljs en stor del av jakttillstånden genom turistföretagen. Turistföretagen har fått försäljningstillstånd med strikta företagsspecifika kvoter. Samtliga tillstånd är förenade med entydiga och klara kvoter för bytet. Alla företag och organisationer som säljer tillstånd är nog utvalda för att uppdraget ska kunna skötas på behörigt sätt. Det är viktigt att försäljningen också framöver kan ordnas flexibelt och för kundernas bästa samt med hänsyn till turistföretagens behov, framhåller jord- och skogsbruksutskottet.

Utskottet noterar att grundlagsutskottet i sitt ena utlåtande (GrUU 47/2004 rd) kräver att övergångsbestämmelsen (23 § 5 mom.) stryks och att detta innebär att Forststyrelsens fördelning av jakt-, fiske- och terrängtrafikstillstånd måste uppfylla alla krav på myndighetsverksamhet redan när lagen träder i kraft. Tanken är att tillstånd ska kunna beviljas med så små friktioner som möjligt direkt efter årsskiftet. Därmed måste kvoterna fastställas så snart lagen träder i kraft. Utskottet anser det viktigt att förberedelserna för kvoterna och delegeringsbesluten sätts in med en gång för att tillstånd ska kunna beviljas utan avbrott när den nya lagen träder i kraft.

Skyldigheten att planera Forststyrelsens verksamhet

I 4 § 1 mom. föreskrivs att Forststyrelsen i tillräcklig grad ska beakta skyddet och en ändamålsenlig ökning av den biologiska mångfalden tillsammans med de övriga mål som uppställts för vården, användningen och skyddandet av skogarna och andra naturresurser samt att detta ska vara en väsentlig del av den hållbara vården och användningen av naturresurserna. Dessutom är Forststyrelsen skyldig att ta hänsyn till de krav som användningen av naturen för rekreation samt främjandet av sysselsättningen ställer.

Med hänvisning till inkommen information påpekar utskottet att det redan nu tillämpas interaktiv resursanvändning på de områden som Forststyrelsen besitter. Alla väsentliga intressenter har möjligheter att delta i planeringen. Med hänvisning till det ovanstående och motiven i propositionen påpekar utskottet att Forststyrelsens förpliktelser måste utvärderas regelbundet som ett led i resultatstyrningen och annan ägarstyrning mellan ministerierna och Forststyrelsen. Detta är viktigt för samordningen av Forststyrelsens affärsverksamhet och andra uppdrag å ena sidan och de samhälleliga förpliktelserna å andra sidan. Forststyrelsen måste internt ta hänsyn till förpliktelserna i sin övergripande planering av verksamheten. Då måste intressenter och medborgare ges möjlighet att i så stor utsträckning som möjligt delta i planeringen. Detta gäller också utöver att handläggningen av planeringen och förpliktelserna måste uppfylla de lagstadgade kraven på förhandling och samråd. Det är viktigt att jord- och skogsbruksministeriet inom ramen för sin ägarstyrning följer upp hur planeringsverksamheten utfaller och med särskild tonvikt på utvecklingsbehoven bevakar att förpliktelserna samordnas i så stor utsträckning som möjligt utifrån olika parter synpunkter. Därtill framhåller utskottet vikten av att förfarandet är flexibelt.

Skyddet eller en ändamålsenlig ökning av den biologiska mångfalden inom Forststyrelsens områden kan genomföras inom ramen för bestämmelsen om skydd av den biologiska mångfalden, en uppgift som föreslås ingå i Forststy-

relsens samhälleliga förpliktelser. Då omfattas områdena av det grundkapital som ingår i avkastningskravet, men målen för skyddet av den biologiska mångfalden begränsar samtidigt den företagsekonomiska verksamheten. Det basala planeringsarbetet för förfarandet måste genomföras inom ramen för en interaktiv naturresursplanering. Samtidigt är det angeläget att ministeriet och Forststyrelsen väger in användningsrestriktionerna och andra viktiga aspekter i resultatstyrningen.

Enligt uppgifter till utskottet blir kommunerna och renbeteslagen redan nu hörda inom ramen för Forststyrelsens naturresursplanering. Därmed får de generell information om målen för och planeringen av Forststyrelsens markanvändning. Forststyrelsen har redan nu ingått avtal och kommer också framöver att ingå avtal med renbeteslagen om gemensam användning av markområden. Därmed kan Forststyrelsen samordna sina funktioner.

Konkurrensrättslig oklanderlighet

Enligt propositionen ska Forststyrelsen vara underställd lagen om statens affärsverk. Därmed omfattas Forststyrelsen av konkurrenslagstiftningen. I propositionen understryker regeringen vikten av att Forststyrelsen kan vara neutral i konkurrensrättsligt hänseende. Ett exempel på detta är att affärsverksamheten och de offentliga förvaltningsuppgifterna måste vara tydligt åtskilda i lagen både operativt och finansiellt. Också i detta sammanhang vill utskottet peka på de allmänna samhälleliga förpliktelserna som finns inskrivna i 4 § och som måste vägas in när resultatmålen för Forststyrelsen läggs upp. Förpliktelserna baserar sig direkt på lag. Detta ställer särskilda krav på uppföljnings- och redovisningsmekanismerna för bedömningen av vilka effekter förpliktelserna har. Samtidigt lyfts resultatstyrningen och annan administrativ styrning fram i verksamheten. Forststyrelsens affärsekonomiska verksamhet måste vara öppen och i alla lägen uppfylla de konkurrensrättsliga kraven.

I motiven till propositionen sägs att det med avseende på konkurrensneutraliteten är viktigt

att Forststyrelsen med sin viktigaste affärsverksamhet, inkomsterna från skogsbruket, inte driver olönsam affärsverksamhet som begränsar annat företagande. Om det av samhällspolitiska skäl är viktigt att ha kvar olönsam affärsverksamhet bör det kunna göras öppet och med hjälp av ett anslag i statsbudgeten, understryker utskottet.

De sakkunniga påpekade att det måste ses till att Forststyrelsen är oklanderligt i konkurrensrättsligt hänseende i relation till övriga aktörer. En viktig punkt i sammanhanget är att det görs en bedömning av om en viss affärsverksamhet lämpar sig för ett statligt verk av den typ som Forststyrelsen representerar inom branscher där det redan finns ett fungerande konkurrensutsatt tjänsteutbud. Lagen kan dock inte ha ingående bestämmelser om vilka branscher Forststyrelsen får etablera sig inom. Det är den operativa ledningen, verkställande direktören och styrelsen, som ska besluta om sådana frågor inom ramen för bestämmelsen om affärsverksamheten och i samarbete med det resultatstyrande ministeriet. Vid utfrågningen av de sakkunniga kom det fram att funktionerna inom vissa branscher kan behöva bolagiseras. Bolagisering av affärsverksamheter ingår inte i den föreslagna lagen, utan kriterierna finns inskrivna i lagen om statens affärsverk. Enligt 3 § i lagen om statens affärsverk får ett affärsverk ha dotterbolag. Frågor som gäller dotterbolag och är av ett betydande ekonomiskt intresse eller i övrigt betydande måste (3 § 2 mom.) föreläggas statsrådet. Utskottet påpekar att regeringen aktivt måste bevaka hur Forststyrelsens konkurrensrättsliga situation utvecklas och i förekommande fall förelägga riksdagen lagstiftningsändringar som garanterar konkurrensneutralitet.

Särskilda frågor

Forststyrelsen och skogsläroverken har ingått temporära avtal om skogar för undervisningsändamål. Enligt avtalen får läroanstalterna ta hand om inkomsterna från virkesförsäljningen men svarar i stället för skogsvårdskostnaderna och andra utgifter. Skogarna har en sammanlagd areal om cirka 20 000 hektar. Avtalen är temporära

och kan gälla upp till 25 år. Utskottet har uppmärksamgjorts på att den gällande besittningen av skogar för undervisningsändamål inte är förenlig med propositionen eftersom regeringen föreslår att korssubventioner avvecklas. Jord- och skogsbruksministeriet och undervisningsministeriet kommer att förhandla om avtalen i vår. Utskottet förutsätter att regeringen i budgetpropositionen avsätter tilläggsanslag för högskolorna och/eller läroanstalterna om det är nödvändigt för att högskolorna och/eller läroanstalterna fortfarande ska få besitta skogar på statlig mark för undervisnings- och/eller forskningsändamål (*Utskottets förslag till uttalande*).

I 11 § i den kompletterande propositionen föreskrivs att det bestäms särskilt genom lag om jakt- och fiskeövervakningen. Med stöd av polislagen (493/1995) och förundersökningslagen (449/1987) har inrikesministeriet gett Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakare begränsade befogenheter som styr deras arbete. Utskottet understryker att jakt- och fiskeövervakarna utför ett viktigt arbete och att det är angeläget att de tjänstemän vid Forststyrelsen som med stöd av polislagen och förundersökningslagen har fått vissa begränsade befogenheter av inrikesministeriet får fortsätta att arbeta med nuvarande rättigheter och skyldigheter tills det utfärdas bestämmelser om jakt- och fiskeövervakning i enlighet med 11 § i kompletteringspropositionen och bestämmelserna har trätt i kraft.

I sitt utlåtande (GrUU 47/2004 rd) säger grundlagsutskottet att överklagandebestämmelserna i 13 § i kompletteringspropositionen innehåller allt väsentligt. Till exempel beslut om kvoter som avses i 9 § 2 mom. får överklagas genom besvär hos den behöriga förvaltningsdomstolen på det sätt som förvaltningsprocesslagen föreskriver. Av motiven till lagförslaget framgår det emellertid inte vem som är behörig att överklaga beslut om kvoter, påpekar grundlagsutskottet. Jord- och skogsbruksutskottet bör ta ställning till om det behövs särskilda bestämmelser om vem som har rätt att överklaga och i så fall hur, anser grundlagsutskottet. Jord- och skogsbruksutskottet påpekar att 13 § 2 mom. föreskriver att beslut om kvoter får överklagas ge-

nom besvär hos den behöriga förvaltningsdomstolen på det sätt som förvaltningsprocesslagen föreskriver (586/1996). Enligt 6 § i förvaltningsprocesslagen är det således den som beslutet avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet som har rätt att anföra besvär. Alla de som har en särskild rätt och rätten påverkas av ett beslut om kvoter får anföra besvär. I sista hand är det högsta förvaltningsdomstolen som avgör vem som får anföra besvär. Med hänvisning till detta anser utskottet att överklagandebestämmelserna inte behöver kompletteras.

I 8 § 3 mom. i kompletteringsförslaget föreskrivs att de offentliga förvaltningsuppgifter som gäller jakt och fiske (vildmarksärenden) handläggs av vildmarkschefen som finns inom enheten för offentliga förvaltningsuppgifter. I 9 § 1 mom. ges vildmarkschefen rätt att avgöra tillståndsärenden som anknyter till jakt och fiske. Utskottet påpekar att de tillståndsärenden som avses i 9 § dels inbegriper tillstånd för jakt och fiske, dels rätt att ingå arrendavtal om fiske- och jakträtt.

Med hänvisning till propositionen och övrig utredning finner utskottet förslagen nödvändiga och lämpliga. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Detaljmotivering

Lag om Forststyrelsen

6 §. Närmare bestämmelser om Forststyrelsens uppgifter ingår i 5 kap. i vattenlagen. Uppgifterna i vattenlagen gäller bl.a. flottning och den anknyttande rätten att föra statens talan. Enligt 6 § ingår Forststyrelsens uppgifter enligt vattenlagen i två olika uppgiftsbeskrivningar och i två olika paragrafer. För att undvika överlappningar föreslår utskottet att det i 7 punkten nämns att uppgifter i anknytning till flottning ingår i Forststyrelsens uppgifter i enlighet med vattenlagen.

Då kan uppgifter i enlighet med vattenlagen strykas i 2 punkten.

9 §. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet (GrUU 47/2004 rd) föreslår utskottet att 3 mom. får en hänvisning till samiska språklagen (1086/2003).

15 §. Utskottet påpekar att det krävs särskilda bestämmelser för att ett beslut i ett förvaltningsärende som har fattats av ett statligt affärsverk eller en enhet inom ett statligt affärsverk sak kunna överklagas med stöd av förvaltningsprocesslagen (586/1995). I och med att ett beslut om en avgift för en offentlig förvaltningsuppgift direkt påverkar medborgarnas fördel eller rätt krävs det att rätten att överklaga föreskrivs i lag. Därför föreslår utskottet att 15 § 3 mom. får en bestämmelse om överklagande och att bestämmelsen hänvisar till rätten att söka ändring enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

18 §. Enligt paragrafen ska personalen vid Forststyrelsen huvudsakligen vara anställd i arbetsavtalsförhållande. Personer i vars arbetsuppgifter det ingår att ha hand om uppgifter som innebär utövande av offentlig makt måste vara anställda i tjänsteförhållande. Enligt kompletteringspropositionen kan rätten att avgöra tillståndsärenden också delegeras till anställda i arbetsavtalsförhållande vid Forststyrelsen eller sammanslutningar som anges närmare i lag. Därför anser utskottet att 1 mom. måste kompletteras med att personer i vars arbetsuppgifter det ingår att utöva offentlig makt är anställda i anställningsförhållande, om ingenting annat föreskrivs genom lag eller förordning av statsrådet.

21 §. Med hänvisning till 80 § 1 mom. i grundlagen föreslår utskottet att bestämmelsens preciseras.

23 §. Med hänvisning till utlåtandet (GrUU 47/2004 rd) från grundlagsutskottet föreslår utskottet att 5 mom. i kompletteringspropositionen stryks.

Lag om ändring 55 § i skoltlagen

55 § (Ny). Enligt uppgifter till utskottet har det varit meningen att också skoltfrågor ska handläggas i den särskilda enhet för offentliga förvaltningsuppgifter som avses i 8 §, i detta fall naturvårdsområdet i norra Lappland. Enligt övergångsbestämmelsen i 23 § 1 mom. överförs uppgifter som tilldelats Forststyrelsen genom lag eller förordning på den Forststyrelsen som avses i den nya lagen. Bestämmelsen innebär att också de uppgifter som enligt 55 § i skoltlagen (276/2004) och 46 § i skolförordningen (133/1997) hänförs till verkställigheten av skoltlagen överförs till enheten för offentliga förvaltningsuppgifter vid den nya Forststyrelsen, sägs det i propositionen. Utskottet anser att kravet på en tydlig lagstiftning, trots att det inte

råder någon oklarhet om lagens syfte, kräver att de aktuella bestämmelserna i skoltlagen och skoltförordningen ses över på de punkter där det hänvisas till Forststyrelsens naturvårdsområde i norra Lappland. Utskottet föreslår att 1 mom. ändras i enlighet med detta.

Förslag till beslut

På grundval av det ovan anförda föreslår jord- och skogsbruksutskottet

att lagförslaget godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag),

att ett nytt lagförslag godkänns (Utskottets nya lagförslag) och

att ett uttalande godkänns (Utskottets förslag till uttalande).

Utskottets ändringsförslag**Lag****om Forststyrelsen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1—5 §
(Som i RP 154/2004 rd)

6 §

Offentliga förvaltningsuppgifter

Forststyrelsen har följande offentliga förvaltningsuppgifter:

(1 punkten som i RP 154/2004 rd)

2) de uppgifter om vilka föreskrivs i ödemarkslagen (62/1991), lagen om fiske (286/1982), skoltlagen (253/1995), terrängtrafiklagen (670/1991), jaktlagen (615/1993), lagen om rätt till allmänna vattenområden (204/1966), räddningslagen (468/2003), ren-

skötsellagen (848/1990), lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) och lagen om friluftsliv (606/1973), (utesl.)

(3—6 punkten som i RP 154/2004 rd)

7) uppgifter som avses i vattenlagen (265/1961) och övriga uppgifter som hänförs sig till flottning.

7 §
(Som i RP 154/2004 rd)

8 §
(1 mom. som i RP 248/2004 rd)
(2 mom. som i RP 154/2004 rd)
(3 mom. som i RP 248/2004 rd)

9 §

Beslutanderätt i offentliga förvaltningsuppgifter

(1 och 2 mom. som i RP 248/2004 rd)

Inom ramen för de i 2 mom. avsedda kvoterna kan naturtjänstdirektören delegera fattandet av beslut om enskilda tillstånd som avses i 4 § i terrängtrafiklagen till en tjänsteman vid Forststyrelsen eller till en sådan anställd vid Forststyrelsen eller en sådan utomstående sammanslutning som med avseende på oavhängighet, tillförlitlighet, sakkunskap och andra omständigheter som skall beaktas vid bedömningen är att betrakta som lämplig för uppdraget. Vildmarkschefen kan göra detsamma i fråga om beslut om enskilda tillstånd som avses i 5 § i lagen om fiske och 6 § i jaktlagen. På verksamheten vid Forststyrelsen och vid en utomstående sammanslutning som beviljar tillstånd tillämpas till denna del förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), (utesl.) språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003) samt dessutom vad som i strafflagen (39/1889) bestäms om straffrättsligt tjänsteansvar.

(4—6 mom. som i RP 248/2004 rd)

10 §

(Som i RP 154/2004 rd)

11 §

(Som i RP 248/2004 rd)

12 §

(Som i RP 154/2004 rd)

13 §

(Som i RP 248/2004 rd)

14 §

(Som i RP 154/2004 rd)

15 §

Prissättning

(1 och 2 mom. som i RP 154/2004 rd)

Vid fastställandet av priserna för prestationer som hänförs till Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). *På överklagande av en avgift för en prestation som hänförs till en offentlig förvaltningsuppgift tillämpas 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.*

16 och 17 §

(Som i RP 154/2004 rd)

18 §

Personal

Personalen vid Forststyrelsen är anställd i arbetsavtalsförhållande. Personer som sköter uppgifter som innebär utövande av offentlig makt är dock anställda i tjänsteförhållande, om *ingen annan föreskrivs genom lag eller förordning av statsrådet.*

(2 mom. som i RP 154/2004 rd)

19 och 20 §

(Som i RP 154/2004 rd)

21 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om *styrelsens sammansättning, uppgifter och beslutanderätt, ledamöternas behörighet, verkställande direktören, arvoden för styrelseledamöter och revisorer samt om verkställigheten av denna lag* kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

(Som i RP 154/2004 rd)

23 §
(Som i RP 154/2004 rd)

Utskottets nya lagförslag

Lag
om ändring av 55 § i skollagen

*I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skollagen av den 24 februari 1995 (253/1995) 55 § 1 mom., sådant det lyder i lag
276/2004, som följer:*

55 §
Verkställighetsmyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet, Lapplands
arbetskrafts- och näringscentral, jord- och
skogsbruksministeriets informationstjänstcen-
tral, landsbygdsnäringsmyndigheten i Enare
kommun samt Forststyrelsen handhar verkstäl-

ligheten av denna lag. (Utesl.) Jord- och skogs-
bruksministeriet kan vid behov utfärda närmare
bestämmelser om de förfaranden som skall iakt-
tas vid verkställigheten av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Utskottets förslag till uttalande

*Riksdagen förutsätter att regeringen i
budgetpropositionen avsätter nödvän-
diga tilläggsanslag för högskolorna
och/eller läroinrättningarna, om det är*

*nödvändigt för att högskolorna och/el-
ler läroinrättningarna ska kunna ha
kvar skogar för undervisnings- och/el-
ler forskningsändamål på statsägd
mark.*

Helsingfors den 8 december 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Sirkka-Liisa Anttila /cent
vordf. Harry Wallin /sd
medl. Nils-Anders Granvik /sv
Pertti Hemmilä /saml
Matti Kauppila /vänst
Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Risto Kuisma /sd
Lauri Kähkönen /sd

Esa Lahtela /sd
Minna Lintonen /sd
Eero Lämsä /cent
Reijo Paajanen /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Kimmo Tiilikainen /cent
Pekka Vilkuna /cent
ers. Klaus Pentti /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.